

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 117. Sinister horum comitiorum successus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](#)

Sæc. XVII. Carolo Ludovico Palatino Comiti fecit.
A. C. 1640. Philippus pariter Simmeranus Friderici V

Palatini Germanus Sedano rescribens die quinta Septembris, a præteriorum motuum culpa se purgare intentus, in integrum restitui petiit: pariter Northusienes suam cum Luneburgicis conjunctionem excusavere: ita nempe, tum nemo nocens volebat videri, aut quicquam adversus Cæfarem vel Imperii jura peccasse: Grandis, subiungit Boicorum Annalium Scriptor, grandior clementia Cœsar is, qui cum subditis suis, iisque non supplicibus, sed armatis, & qui cum publicis hostibus contra ipsum conspirabant, pacisci sustineret: Tanti erat salus publica, & in generosissimo Imperatoris pediore tranquillitatis cura.

§. CXVII.

Sinister horum comitiorum successor.

Hac Cœsar is indulgentia ad pacis negotiationem plana via sterni credebatur, sed in ipso statim limine, ut inter turbidæ indolis homines fieri amat, tot subortæ sunt cavillationes, jurgia & altercationes, ut ex his comitiis ægre quicquam salutare speraretur: Præprimis nonnullis displicuit ab Electoribus Coloniam pro Gallis, & Lubecam

beccam pro Suecis fuisse assignatam, Sæc. XVII.
equod Reges ab Electoribus invitari, A. C. 1640.
non satis ex dignitate esset, hacque ra-
tione ipsi Reges pacem petere videren-
tur: Ut ergo hic quoque obex tollere-
tur, decretum est, agendum esse de
pace per exteros, & quidem gratum
fore, si summus Pontifex & Veneti a-
pud Franciæ Regem, & Daniæ Rex
apud Suecos pacis arbitrum agerent,
demum vero eos, qui pacis consiliis
obstiterent, communibus armis velut
publicos hostes esse habendos. Præ-
terea Protestantes hujus congressus suc-
cessum præpedire moliebantur, falso
spargeentes, quod Episcopi numero su-
periores essent, ac per pensiones Hi-
spanicas adlecti, necnon Pontificio ana-
thematè territi Catholicis plus æquo
faverent, necnon Catholici, postquam
Saxo Cæsari accessisset, suffragiorum
numero ceteris prævalerent, & Princi-
pum Collegia Austriacus Legatus mo-
deraretur.

Postmodum super militis Cæsa-
rei hybernis ac supplendo, alendoque
exercitu agebatur; horum tamen mi-
litum distributio ab Electoribus Princi-
pibusque Cæsaris arbitrio relista est, a-
lendis autem copiis Austriaci & Bavari
Ordines centum quinquaginta, ut vo-
cant, Menses Romanos, alii sexaginta
& mi-

Sæc. XVII. & minus, Ratisbonenses vero nonniſi
A.C. 1640. duodecim, prætexta civium pauper-
tate, adnuebant. His deliberationi-
bus de bello totum ferme tempus ab-
ſumebatur, etsi Cæſar jam die primo
Novembris monuiffet, ut ad primum
pacis negotium rediretur, nihil
minus proscriptorum Principum Ora-
tores toti in eo erant, ut generalem
amnistiam ſeu reconciliationem pro om-
nibus Austriacæ Domus hostibus Cæ-
fare extorquerent. Verum nova tum
exorta erat contentio Catholicos inter
& Protestantes, cum hi reconciliatio-
nis gratiam ab anno Christi millesimo
ſexcentesimo decimo nono, quo Fride-
ricus Bohemiæ diadema uſurpaverat,
Catholici vero a Gustavi Adolphi irru-
ptione ſeu anno hujus ſæculi trigesimo
inchoandam cenuiffent. Aucta demum
fuere hæc diſſidia, dum Catholici ſua
gravamina contra Protestantes, & hi
viciſſim contra illos in comitiis propo-
ſuere, quin hac in re quicquam deci-
deretur, fed hanc pacificationem in
annum ſequentem producere, necelle
effet.

§. CXVIII.

*Turbæ in Galliis ob editionem libri,
cui titulus: Optatus Gallus
exortæ.*

Pof.